

การพัฒนาความเข้มแข็งเพื่อส่งเสริมมูลค่าทางเศรษฐกิจของชุมชน
ตลาดดอนหวาย จังหวัดนครปฐม*

STRENGTHENING DEVELOPMENT TO PROMOTE THE ECONOMIC
VALUE OF THE DON WAI MARKET COMMUNITY, NAKHON PATHOM
PROVINCE

อนันต์ กรณสูต

Anan Kamasut

พระปลัดประพจน์ สุภาโต

Phrapalad Prapoj Supabhato

อุบล วุฒิพรโสภณ

Ubol Wuthiphomsophon

วิทยาลัยสงฆ์พุทธปัญญาศรีทวารวดี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Buddhapanya Sri Dvaravati Sangha College Buddhist Mahachulalongkomrajavidyalaya University, Thailand

E-mail: wan.252526@gmail.com

บทคัดย่อ

ชุมชนตลาดริมน้ำดอนหวายเกิดขึ้นโดยอาศัยภูมิปัญญาท้องถิ่น สร้างความสามารถในการแข่งขัน ใช้จุดแข็งของชุมชนทางด้านวัฒนธรรมวิถีชีวิตและภูมิปัญญา เชื่อมโยงสู่ภาคการผลิตและบริการ ขยายโอกาสทางการตลาด ส่งเสริมการอนุรักษ์และสืบสานภูมิปัญญาไทยให้เป็นที่รู้จักกว้างขวางมากยิ่งขึ้น

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาระบบเศรษฐกิจของชุมชนตลาดดอนหวาย 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมมูลค่าทางเศรษฐกิจของชุมชนตลาดดอนหวาย 3) เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาความเข้มแข็งเพื่อส่งเสริมมูลค่าทางเศรษฐกิจของชุมชนตลาดดอนหวาย เป็นการศึกษาวิจัยแบบผสานวิธี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 387 คน และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 10 คน สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ

* Received 23 September 2022; Revised 5 October 2022; Accepted 21 October 2022

สถิติบรรยาย โดยรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือน ตุลาคม 2564 – กุมภาพันธ์ 2565 ข้อมูลที่ได้ นำมาวิเคราะห์เนื้อหา และวิเคราะห์แบบสร้างข้อสรุปอุปนัย

ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการเศรษฐกิจชุมชนตลาดดอนหวาย ปัจจัยที่ส่งเสริมมูลค่าทางเศรษฐกิจของชุมชนตลาดดอนหวาย และแนวทางการพัฒนาความเข้มแข็งเพื่อส่งเสริมมูลค่าทางเศรษฐกิจของชุมชนตลาดดอนหวาย ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยมีกระบวนการ ดังนี้ 1) สร้างการมีส่วนร่วมโดยพิจารณาถึงความต้องการของชุมชน มีการบริหารงานที่ชัดเจน เข้มแข็ง และเป็นรูปธรรม 2) สร้างเครือข่ายอันประกอบด้วยร้านค้าที่มีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน วัดเป็นสื่อกลางในการประสานงานระหว่างชุมชน และเป็นจุดศูนย์รวมในการถ่ายทอดความรู้ และภาครัฐช่วยในการส่งเสริมการท่องเที่ยว 3) การบูรณาการที่สอดคล้องกับบริบทของชุมชน ถ่ายทอดความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น สร้างคุณธรรมจริยธรรมให้เกิดความซื่อสัตย์ต่อลูกค้า และกำหนดนโยบายที่เป็นกลาง

คำสำคัญ: การพัฒนาความเข้มแข็ง, การส่งเสริมมูลค่า, เศรษฐกิจของชุมชน

Abstract

The Don Wai River Market community was formed by relying on local wisdom. build competitiveness Use the strengths of the community in terms of culture, way of life and wisdom to connect to the manufacturing and service sectors. expand market opportunities Promote the conservation and continuation of Thai wisdom to become more widely known.

The objectives of this research paper were 1) to study the economic system of the Don Wai market community; 2) to study the factors that promote the economic value of the Don Wai market community; 3) to propose guidelines for the development of strength to promote the economic value of the Don Wai market community. It is a research study that combines methods. The research instruments were questionnaires and interview forms. The sample consisted of 387 people and 10 key information providers. The statistics used in the research were descriptive statistics, collecting data during October 2021 –

February 2022. The data were analyzed for content. and analyzing inductive conclusions

The results showed that Don Wai Market Community Economic Process Factors that promote the economic value of the Don Wai market community and ways to develop strength to promote the economic value of the Don Wai market community All aspects are at a high level. The process is as follows: 1) Create participation by taking into account the needs of the community. There is a clear, strong and concrete management. 2) Build a network consisting of shops that play a role in community economic development. The temple is a medium for coordination between communities. and is the center of knowledge transfer and the government to help promote tourism; 3) integration that corresponds to the context of the community. Transfer knowledge of local wisdom Create morals and ethics to be honest with customers. and formulate a neutral policy.

Keywords: Strengthening Development, Value Promoting, Community Economy

บทนำ

ตลาดชุมชนเป็นส่วนหนึ่งของระบบเศรษฐกิจการท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในกิจกรรมของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และเป็นพื้นที่ที่คนในชุมชนได้มาร่วมทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบเศรษฐกิจของชุมชน โดยที่คนในชุมชนมารวมกันเพื่อนำสินค้ามาซื้อขายแลกเปลี่ยนกัน อยู่บนฐานความสัมพันธ์ของคนในชุมชนในละแวกเดียวกัน มีการช่วยเหลือเกื้อกูลกันผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมในการดำเนินการพัฒนาในการดูแลรักษาตลาดชุมชน มีการวางกฎระเบียบกติกา จัดโครงสร้างในการจัดการตลาดของชุมชนเอง อยู่บนฐานจิตสำนึกความเป็นเจ้าของร่วมกัน ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งเป็นการท่องเที่ยวรูปแบบแรกที่ใช้วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาสัมผัสบรรยากาศของวิถีชีวิตในอีกมุมมองหนึ่งของชุมชนสิ่งที่สะท้อนให้เห็นว่าวิถีชีวิตของคนในสังคมไทย ที่นำเอาทุนชุมชน ทั้ง ทุนภูมิปัญญาท้องถิ่น ทุนทรัพยากรทางธรรมชาติ ที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละพื้นที่ (เสรี พงศ์พิศ, 2548)

การสร้างความสามารถในการแข่งขัน ที่มุ่งเน้นการพัฒนาภาคการผลิตและบริการให้สามารถแข่งขันได้ เกิดความยั่งยืน ประชาชนมีคุณภาพชีวิต และมีรายได้ที่ดีขึ้นรวมทั้งเสริมสร้างความสามารถและความเข้มแข็งของชุมชน ใช้จุดแข็งของชุมชนทางด้านวัฒนธรรมวิถีชีวิตและภูมิปัญญาเชื่อมโยงสู่ภาคการผลิตและบริการในการสร้างสัญลักษณ์และขยายโอกาสทางการตลาด รวมถึงเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจในระดับภูมิภาค เพิ่มรายได้แก่ชุมชน ส่งเสริมการอนุรักษ์และสืบสานภูมิปัญญาไทยให้เป็นที่รู้จักกว้างขวางมากยิ่งขึ้น ชุมชนตลาดริมน้ำดอนหวาย เป็นอีกชุมชนหนึ่งที่เป็นทั้งสถานที่ท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจทั้งของชาวชุมชนและบุคคลทั่วไป มีการประกอบกิจการค้าขายต่าง ๆ มากมายที่สอดคล้องกับวิถีชาวชุมชนทำให้สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวมาสถานที่แห่งนี้ (สุริยา ล่องแก้ว และกันตภณ หนูทองแก้ว, 2563) แต่เมื่อวันเวลาผ่านไปสิ่งต่าง ๆ ของชุมชนดอนหวายก็ยังคงเป็นแบบเดิม ๆ ทำให้นักท่องเที่ยวต่าง ๆ ลดน้อยลงไปเพราะเหตุที่สภาพความเป็นเดิม ๆ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงหรือได้รับการพัฒนาปรับเปลี่ยน

ชุมชนตลาดริมน้ำดอนหวายเป็นเศรษฐกิจชุมชนหนึ่งที่เกิดขึ้นโดยอาศัยภูมิปัญญาของท้องถิ่น โดยมีความสามารถในการผลิตอาหารเป็นหลัก และได้นำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง มาเป็นแนวคิดในการดำรงชีพ ก็คือเมื่อผลิตอาหารขึ้นมาพอเพียงสำหรับการบริโภคแล้วที่เหลือก็นำออกมาขายเพื่อสร้างรายได้ให้กับครอบครัว จนถึงบัดนี้กลายเป็นเศรษฐกิจชุมชนที่เข้มแข็ง นั้นเป็นเพราะว่าคนในชุมชนมีส่วนร่วม มีส่วนผลักดันให้เกิดการค้าสร้างเครือข่ายธุรกิจท้องถิ่น (Local Business Net) โดยผลิตอาหารทั้งที่แตกต่างกันและเหมือนกันก่อให้เกิดข้อเปรียบเทียบในการบริโภคของนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนทั้งหลาย และชุมชนยังเป็นแหล่งที่รวบรวมผลผลิตของคนในพื้นที่ อาทิเช่น พืช ผัก ผลไม้ต่าง ๆ วิถีชีวิตชาวบ้านอยู่กันอย่างเรียบง่าย มี อาชีพทำสวนส้มโอ สวนหมาก สวนมะพร้าว ตามริมฝั่งแม่น้ำนครชัยศรี สำหรับอาหารที่มีชื่อเสียง และขายดี ได้แก่ เป็ดพะโล้ ห่อหมกปลาช่อน ปลาต้มเค็มสามรส ส่วนของหวานก็มีขนมไทย อาทิเช่น จ่ามงกุฏ ขนมตาล ขนมขอม่วง ทองหยิบ ฝอยทอง ผลไม้ที่มีชื่อเสียงคือ ส้มโอและขนุนเหลือง บางเตย (จิราภรณ์ ใจเอื้อ, 2550) ซึ่งที่กล่าวถือเป็นทุนและปัจจัยที่สามารถขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนที่เข้มแข็งส่งเสริมมูลค่าทางเศรษฐกิจของชุมชนตลาดดอนหวายให้เกิดการพัฒนาชุมชนที่เข้มแข็งบนฐานทุนของชุมชน และสามารถเป็นแรงผลักดันขับเคลื่อนการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืนต่อไป

ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่ต้องมีการศึกษาถึงแนวทางการสร้างความเข้มแข็งในการส่งเสริมมูลค่าทางเศรษฐกิจของชุมชนตลาดดอนหวาย จังหวัดนครปฐม โดยมุ่งศึกษาถึงระบบเศรษฐกิจของชุมชน พัฒนาปัจจัยที่ส่งเสริมมูลค่าทางเศรษฐกิจของชุมชนและถอดองค์ความรู้เพื่อเสนอเป็นแนวทางการสร้างความเข้มแข็งในการส่งเสริมมูลค่าทางเศรษฐกิจของชุมชนตลาดดอนหวาย จังหวัดนครปฐม อันจะเป็นการค้นหาแนวทางการพัฒนาชุมชนให้มีศักยภาพยิ่งขึ้นพร้อมทั้งให้ชุมชนสามารถพึ่งตนเองได้อย่างเข้มแข็งบนฐานทรัพยากรและทุนชุมชนภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงตามแนวคิดระเบิดจากข้างในอันเป็นหลักการและแนวทางการพัฒนาที่องค์พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ทรงได้พระราชทานเป็นแนวทางและเป็นแบบอย่างในการสร้างความมั่นคง เข้มแข็งและยั่งยืนสืบไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระบบเศรษฐกิจของชุมชนตลาดดอนหวาย จังหวัดนครปฐม
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมมูลค่าทางเศรษฐกิจของชุมชนตลาดดอนหวาย จังหวัดนครปฐม
3. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาความเข้มแข็งเพื่อส่งเสริมมูลค่าทางเศรษฐกิจของชุมชนตลาดดอนหวาย จังหวัดนครปฐม

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 การวิจัยเชิงปริมาณ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชากรตำบลบางกระทีก อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม จำนวน 11,780 คน (เทศบาลตำบลบางกระทีก, 2564) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มมาจากประชากรตำบลบางกระทีก อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากสูตรของ ของทาโร ยามาเน (Taro Yamane) (วีรยา ภัทรอาชาชัย, 2539) จำนวน 387 คน การสุ่มกลุ่มตัวอย่างใช้หลักการสุ่มแบบแบ่งชั้น

1.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

ผู้วิจัยกำหนดเลือกบุคคลผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ซึ่งมีคุณสมบัติสอดคล้องกับประเด็นสาระสำคัญของการทำวิจัยในครั้งนี้ จำนวน 10 รูป/คน โดยการใช้กระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ครั้งนี้ได้กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทำวิจัยจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Selection)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์เชิงลึก และการสังเกตกิจกรรมโดยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ความเหมาะสมในการเก็บข้อมูล และภาษาที่ใช้

2. วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) และข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) รายละเอียดดังนี้

2.1 ขอนหนังสืออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพัฒนาสังคม วิทยาลัยสงฆ์พุทธปัญญาศรีทวารวดี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อขอเชิญคณาจารย์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย กลุ่มตัวอย่างทดสอบเครื่องมือวิจัย และกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

2.2 นำหนังสือขอความร่วมมือไปยังกลุ่มผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย และนำหนังสือขอความร่วมมือไปยังกลุ่มตัวอย่างทดสอบเครื่องมือวิจัย และกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล แจกแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย โดยทำการนัดหมายวัน เวลา ที่จะขอความอนุเคราะห์ช่วยเหลือในแจกแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ และเก็บแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์คืน

2.3 การเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ประชากรในตำบลบางกระทีก อำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐมในการเก็บรวบรวมข้อมูลช่วงเวลาเดือนตุลาคม พ.ศ. 2564 ถึงเดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2565 โดยผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ไปให้กลุ่มตัวอย่างตอบคำถามจำนวน 387 ชุด โดยวิธีเจาะจงเฉพาะกลุ่มตัวอย่างและได้รับกลับคืน จำนวน 387 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

3.1 วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ใช้วิธีการแจกแจงความถี่และการคำนวณค่าร้อยละ

3.2 วิเคราะห์ระดับกระบวนการเศรษฐกิจชุมชนตลาดดอนหวาย จังหวัดนครปฐม ปัจจัยที่ส่งเสริมมูลค่าทางเศรษฐกิจของชุมชนตลาดดอนหวาย จังหวัดนครปฐม และแนวทางการพัฒนาความเข้มแข็งเพื่อส่งเสริมมูลค่าทางเศรษฐกิจของชุมชนตลาดดอนหวาย จังหวัดนครปฐม โดยการคำนวณค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ซึ่งมีเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้

4.51-5.00 กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ ระดับมากที่สุด

3.51-4.50 กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ ระดับมาก

2.51-3.50 กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ ระดับปานกลาง

1.51-2.50 กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ ระดับน้อย

1.00-1.50 กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ ระดับน้อยที่สุด

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เนื้อหาประกอบบริบท

ผลการวิจัย

1. ระบบเศรษฐกิจของชุมชนตลาดดอนหวาย จังหวัดนครปฐม

1.1 ระดับความคิดเห็น พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศชาย จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 51.20 มีอายุ 41 – 50 ปี จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 49.90 มีสถานภาพสมรส จำนวน 268 คน คิดเป็นร้อยละ 69.30 มีระดับชั้นการศึกษามัธยมศึกษา จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 30.50 และมีรายได้ 10,000 - 15,000 บาท จำนวน 263 คน คิดเป็นร้อยละ 68.00

1.2 กระบวนการเศรษฐกิจชุมชนตลาดดอนหวาย จังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.60 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการผลิต มีค่าเฉลี่ย 3.67 รองลงมาคือ ด้านการบริโภค มีค่าเฉลี่ย 3.62 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการขาย มีค่าเฉลี่ย 3.52

1) กระบวนการเศรษฐกิจชุมชนตลาดดอนหวาย จังหวัดนครปฐม ในด้านการผลิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.67 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ อยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ชุมชนให้ความสำคัญกับการรวมกลุ่มการส่งเสริมการผลิต มีค่าเฉลี่ย 3.83 รองลงมาคือ ชุมชนให้ความสำคัญกับการใช้เทคโนโลยี หรือกรรมวิธีในการผลิต มีค่าเฉลี่ย 3.76 ข้อชุมชนให้ความสำคัญกับคุณภาพของผลผลิต มีค่าเฉลี่ย 3.68 ข้อชุมชนให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ร่วมกันในการผลิต มีค่าเฉลี่ย 3.67 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ชุมชนให้ความสำคัญกับการผลิตในรอบปีที่ผ่านมามาใช้เป็นข้อมูลสำหรับการผลิตในปีต่อไป มีค่าเฉลี่ย 3.38

2) กระบวนการเศรษฐกิจชุมชนตลาดดอนหวาย จังหวัดนครปฐม ในด้านการบริโภค โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.62 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ อยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ชุมชนมีการใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้ามาบริโภคเพิ่มเติมตามความจำเป็น มีค่าเฉลี่ย 3.86 รองลงมาคือ ชุมชนมีการร่วมมือในการส่งเสริมการบริโภคกับภายนอก มีค่าเฉลี่ย 3.67 ข้อชุมชนมีการควบคุมค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่เพื่อไม่ไห้หมดไปกับสินค้าเพื่อการบริโภค มีค่าเฉลี่ย 3.66 ข้อชุมชนมีการควบคุมค่าใช้จ่ายในการบริโภคไม่เกินกว่ารายได้ที่มีอยู่ มีค่าเฉลี่ย 3.55 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ชุมชนมีการแบ่งผลผลิตส่วนหนึ่งไว้สำหรับการบริโภค มีค่าเฉลี่ย 3.35

3) กระบวนการเศรษฐกิจชุมชนตลาดดอนหวาย จังหวัดนครปฐม ในด้านการขาย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.52 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ อยู่ในระดับปานกลาง 3 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ชุมชนมีการจำหน่ายผลผลิตโดยที่ราคาขายเป็นไปตามราคาตลาด มีค่าเฉลี่ย 3.73 รองลงมาคือ ข้อชุมชนมีการขายผลผลิตโดยการขายปลีก มีค่าเฉลี่ย 3.69 ข้อชุมชนมีการขายผลผลิตโดยการขายส่ง มีค่าเฉลี่ย 3.45 ข้อชุมชนมีการขายผลผลิตผ่านทางตัวแทนจำหน่าย มีค่าเฉลี่ย 3.39 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อชุมชนมีการขายผลผลิตให้แก่โรงงานแปรรูป มีค่าเฉลี่ย 3.36

2. ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งเสริมมูลค่าทางเศรษฐกิจของชุมชนตลาดดอนหวาย จังหวัดนครปฐม ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.61 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ย 3.78 รองลงมาคือ ด้านการจัดจำหน่าย มีค่าเฉลี่ย 3.74 ด้านบุคคล มีค่าเฉลี่ย 3.73

ด้านลักษณะทางกายภาพ มีค่าเฉลี่ย 3.70 ด้านราคา มีค่าเฉลี่ย 3.62 ด้านกระบวนการ มีค่าเฉลี่ย 3.56 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการส่งเสริมการตลาด มีค่าเฉลี่ย 3.52

2.1 ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งเสริมมูลค่าทางเศรษฐกิจของชุมชนตลาดดอนหวาย จังหวัดนครปฐม ในด้านผลิตภัณฑ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.78 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อสด สะอาด ถูกสุขอนามัยปลอดภัย มีค่าเฉลี่ย 3.94 รองลงมาคือ ข้อมีผลิตภัณฑ์ที่หลากหลาย มีค่าเฉลี่ย 3.93 ข้อมีการระบายน้ำหนักที่ชัดเจน มีค่าเฉลี่ย 3.81 ข้อมีเครื่องหมายรับรองความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ย 3.65 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อมีการระบุคุณค่าทางโภชนาการ มีค่าเฉลี่ย 3.54

2.2 ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งเสริมมูลค่าทางเศรษฐกิจของชุมชนตลาดดอนหวาย จังหวัดนครปฐม ในด้านราคา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.62 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อการตั้งราคาขายผลไม้พรีเมียมสอดคล้องกับราคาในตลาด มีค่าเฉลี่ย 3.68 รองลงมาคือ ข้อมีหลายระดับราคาให้เลือก มีค่าเฉลี่ย 3.67 ข้อราคาถูกเมื่อเปรียบเทียบกับคุณภาพของสินค้าที่ได้รับ มีค่าเฉลี่ย 3.60 ข้อมีการควบคุมราคาให้เป็นธรรม มีค่าเฉลี่ย 3.59 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อการตั้งราคาผลิตภัณฑ์ยึดตามป้ายราคาที่มาจากแหล่งผลิต มีค่าเฉลี่ย 3.58

2.3 ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งเสริมมูลค่าทางเศรษฐกิจของชุมชนตลาดดอนหวาย จังหวัดนครปฐม ในด้านการจัดจำหน่าย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.74 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อมีการจัดแบ่งพื้นที่การจัดวางสินค้าที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 3.98 รองลงมาคือ ข้อการจัดวางสินค้าเป็นระเบียบทำให้หาของได้ง่าย มีค่าเฉลี่ย 3.85 ข้อทำเลที่ตั้งของร้านมีความสะดวก มีค่าเฉลี่ย 3.67 ข้อสามารถสั่งซื้อสินค้าผ่านระบบออนไลน์ มีค่าเฉลี่ย 3.65 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อสถานที่จำหน่ายสินค้ามีให้เลือกหลายสาขา มีค่าเฉลี่ย 3.52

2.4 ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งเสริมมูลค่าทางเศรษฐกิจของชุมชนตลาดดอนหวาย จังหวัดนครปฐม ในด้านการส่งเสริมการตลาด โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.52 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ อยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อมีการแสดงสินค้า/การทดลองชิมสินค้า ณ จุดขาย มีค่าเฉลี่ย 3.64 รองลงมาคือ ข้อมีการโฆษณาผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ สื่อออนไลน์ มีค่าเฉลี่ย 3.61 ข้อมีการลดราคาในเทศกาลสำคัญ มีค่าเฉลี่ย 3.55 ข้อมีบริการจัดส่งสินค้า

มีค่าเฉลี่ย 3.40 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อมีการจัดรายการพิเศษแจกของแถม และของสมนาคุณตามจุดขายต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 3.39

2.5 ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งเสริมมูลค่าทางเศรษฐกิจของชุมชนตลาดดอนหวาย จังหวัดนครปฐม ในด้านบุคคล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.73 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อพนักงานมีมารยาทและมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีค่าเฉลี่ย 3.83 รองลงมาคือ ข้อพนักงานมีความกระตือรือร้นในการให้บริการ มีค่าเฉลี่ย 3.80 ข้อพนักงานมีจำนวนเพียงพอต่อการให้บริการ มีค่าเฉลี่ย 3.70 ข้อพนักงานดูแลลูกค้าด้วยความเอาใจใส่ มีค่าเฉลี่ย 3.69 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อพนักงานสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ด้วยความถูกต้องและรวดเร็ว มีค่าเฉลี่ย 3.62

2.6 ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งเสริมมูลค่าทางเศรษฐกิจของชุมชนตลาดดอนหวาย จังหวัดนครปฐม ในด้านลักษณะทางกายภาพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.70 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อสถานที่จำหน่ายสินค้ามีความน่าเชื่อถือ มีค่าเฉลี่ย 3.83 รองลงมาคือ ข้อมีป้ายหรือสัญลักษณ์แสดงรายละเอียดของสินค้าแต่ละประเภทอย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ย 3.69 ข้อมีพื้นที่จอดรถสำหรับลูกค้าอย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 3.68 ข้อมีการตกแต่งสถานที่สวยงามสะอาด มีค่าเฉลี่ย 3.67 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อมีจัดระบบรักษาความปลอดภัยอย่างเหมาะสม เช่น กล้องวงจรปิด พนักงานรักษาความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ย 3.64

2.7 ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งเสริมมูลค่าทางเศรษฐกิจของชุมชนตลาดดอนหวาย จังหวัดนครปฐม ในด้านกระบวนการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.56 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ อยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อความรวดเร็วในการบริการ มีค่าเฉลี่ย 3.64 รองลงมาคือ ข้อมีการชำระเงินที่ถูกต้อง มีค่าเฉลี่ย 3.58 ระยะเวลาในการให้บริการมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 3.56 ข้อมีการให้บริการตรงตามความต้องการของลูกค้า มีค่าเฉลี่ย 3.54 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือที่ทันสมัย มีค่าเฉลี่ย 3.49

3. ผลการทดสอบสมมติฐาน

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งเสริมมูลค่าทางเศรษฐกิจกับการพัฒนาความเข้มแข็งเพื่อส่งเสริมมูลค่าทางเศรษฐกิจของชุมชนตลาดดอนหวาย จังหวัดนครปฐม ซึ่งมี

ความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสหสัมพันธ์ระหว่าง 0.308 – 0.894

ตารางที่ 1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งเสริมมูลค่าทางเศรษฐกิจกับการพัฒนาความเข้มแข็งเพื่อส่งเสริมมูลค่าทางเศรษฐกิจของชุมชนตลาดดอนหวาย จังหวัดนครปฐม

	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	Y
X ₁	1										
X ₂	.761**	1									
X ₃	.430**	.580**	1								
X ₄	.540**	.444**	.516**	1							
X ₅	.310**	.308**	.451**	.375**	1						
X ₆	.590**	.600**	.577**	.610**	.510**	1					
X ₇	.795**	.709**	.590**	.605**	.471**	.723**	1				
X ₈	.779**	.735**	.625**	.647**	.536**	.765**	.867**	1			
X ₉	.643**	.775**	.725**	.609**	.523**	.739**	.782**	.828**	1		
X ₁₀	.601**	.739**	.750**	.636**	.546**	.754**	.730**	.832**	.869**	1	
Y	.706**	.668**	.718**	.780**	.625**	.847**	.861**	.813**	.875**	.894**	1

** มีนัยสำคัญทางสถิติ $p < .01$

* มีนัยสำคัญทางสถิติ $p < .05$

ปัจจัยที่ส่งเสริมมูลค่าทางเศรษฐกิจ สามารถพยากรณ์ความสำเร็จของการพัฒนาความเข้มแข็งเพื่อส่งเสริมมูลค่าทางเศรษฐกิจของชุมชนตลาดดอนหวาย จังหวัดนครปฐม ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าในการทำนาย (R^2) เท่ากับ 0.972 จึงสามารถทำนายปัจจัยที่ส่งเสริมมูลค่าทางเศรษฐกิจส่งผลต่อการพัฒนาความเข้มแข็งเพื่อส่งเสริมมูลค่าทางเศรษฐกิจของชุมชนตลาดดอนหวาย จังหวัดนครปฐม ได้ร้อยละ 97.20

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งเสริมมูลค่าทางเศรษฐกิจส่งผลต่อการพัฒนาความเข้มแข็งเพื่อส่งเสริมมูลค่าทางเศรษฐกิจของชุมชนตลาดดอนหวาย จังหวัดนครปฐม โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ ถดถอยพหุคูณ แบบ Enter (Enter Multiple Regression Analysis)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
Regression	10	174.89	17.49	1304.95	0.00 ^b
Residual	376	5.039	0.01		
Total	386	179.93			

ตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสมการ	b	Beta	SE _b	t	Sig.
ค่าคงที่	-0.012		0.050	-0.247	0.805
ด้านการผลิต (X ₁)	0.055	0.043	0.023	2.409	0.016
ด้านการบริโภค (X ₂)	-0.139	-0.123	0.020	-7.119	0.000
ด้านการขาย (X ₃)	0.059	0.064	0.012	4.769	0.000
ด้านผลิตภัณฑ์ (X ₄)	0.167	0.200	0.010	16.117	0.000
ด้านราคา (X ₅)	0.100	0.098	0.011	8.891	0.000
ด้านการจัดจำหน่าย (X ₆)	0.139	0.163	0.013	11.012	0.000
ด้านการส่งเสริมการตลาด (X ₇)	0.225	0.220	0.022	10.158	0.000
ด้านบุคคล (X ₈)	0.191	0.206	0.022	8.582	0.000
ด้านลักษณะทางกายภาพ (X ₉)	-0.096	-0.108	0.038	-2.548	0.011
ด้านกระบวนการ (X ₁₀)	0.303	0.379	0.035	8.619	0.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

R = 0.986

R² = 0.972

SEE. = 0.116

สมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = -0.012 + 0.167(X_4) + 0.139(X_6) + 0.225(X_7) + 0.100(X_5) + 0.303(X_{10}) + 0.191(X_8) + 0.059(X_3) + 0.055(X_1) - 0.139(X_2) - 0.096(X_9)$$

สมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}_{tot} = 0.200(Z_4) + 0.163(Z_6) + 0.220(Z_7) + 0.098(Z_5) + 0.379(Z_{10}) + 0.206(Z_8) + 0.064(Z_3) + 0.043(Z_1) - 0.123(Z_2) - 0.108(Z_9)$$

4. แนวทางการพัฒนาความเข้มแข็งเพื่อส่งเสริมมูลค่าทางเศรษฐกิจของชุมชนตลาดดอนหวาย จังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.57 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการพัฒนาพื้นฐานเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ย 3.59 รองลงมาคือ ด้านการพัฒนากลุ่ม/องค์กรชุมชน มีค่าเฉลี่ย 3.58 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มีค่าเฉลี่ย 3.54

4.1 การพัฒนาความเข้มแข็งเพื่อส่งเสริมมูลค่าทางเศรษฐกิจของชุมชนตลาดดอนหวาย จังหวัดนครปฐม ในด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.54 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ อยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อสมาชิกกลุ่มได้รับการพัฒนาในรู้จักแสวงหาขอมูลจากแหล่งต่างๆ เพื่อใช้ในการประกอบอาชีพ มีค่าเฉลี่ย 3.69 รองลงมาคือ ข้อผู้นำมีความรู้และความเข้าใจถึงความจำเป็นที่กลุ่มจะต้องทำการผลิตสินค้า มีค่าเฉลี่ย 3.61 ข้อผู้นำมีความสามารถในการระดมคนเพื่อมาช่วยดำเนินกิจกรรมเศรษฐกิจชุมชน มีค่าเฉลี่ย 3.55 ข้อเจ้าหน้าที่มีความรู้ในดานเทคนิคในการติดต่อประสานงานเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน มีค่าเฉลี่ย 3.48 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อเจ้าหน้าที่ได้มีส่วนร่วมเป็นที่ปรึกษาในการประกอบอาชีพให้แก่ชุมชน มีค่าเฉลี่ย 3.39

4.2 การพัฒนาความเข้มแข็งเพื่อส่งเสริมมูลค่าทางเศรษฐกิจของชุมชนตลาดดอนหวาย จังหวัดนครปฐม ในด้านการพัฒนากลุ่ม/องค์กรชุมชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.58 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ อยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อชุมชนมีความเข้าใจถึงการพัฒนาชุมชน มีค่าเฉลี่ย 3.94 รองลงมาคือ ข้อชุมชนมีความเข้าใจในการสร้างเครือข่ายของกลุ่มอาชีพ มีค่าเฉลี่ย 3.65 ข้อชุมชนมีความเข้าใจถึงการรวมกลุ่ม มีค่าเฉลี่ย 3.59 ข้อชุมชนมีความเข้าใจถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ย 3.44 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ชุมชนมีความเข้าใจในการดำเนินกิจกรรมของกลุ่มอาชีพได้เป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ย 3.28

4.3 การพัฒนาความเข้มแข็งเพื่อส่งเสริมมูลค่าทางเศรษฐกิจของชุมชนตลาดดอนหวาย จังหวัดนครปฐม ในด้านการพัฒนาพื้นฐานเศรษฐกิจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.80 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน มีค่าเฉลี่ย 3.68 รองลงมาคือ ข้อชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ย 3.63 ข้อชุมชนได้มีส่วนร่วมในการ

หาเงินทุน มีค่าเฉลี่ย 3.60 ช้อชุมชนมีส่วนร่วมในการหาเงินทุนจากภายนอก มีค่าเฉลี่ย 3.58 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ช้อชุมชนมีส่วนร่วมในการใช้เงินทุนที่ได้มา มีค่าเฉลี่ย 3.50

โดยมีแนวทางการพัฒนาความเข้มแข็งเพื่อส่งเสริมมูลค่าทางเศรษฐกิจของชุมชนตลาดดอนหวาย จังหวัดนครปฐม โดยมีกระบวนการ 3 กระบวนการ ดังนี้ 1) กระบวนการสร้างการมีส่วนร่วมในการสร้างความเข้มแข็งเพื่อส่งเสริมมูลค่าทางเศรษฐกิจ โดยการมีส่วนร่วมต้องพิจารณาถึงความต้องการของชุมชน มีการบริหารงานที่ชัดเจน ต้องให้ความร่วมมือกันสร้างการมีส่วนร่วมที่เข้มแข็งเป็นรูปธรรม 2) กระบวนการสร้างเครือข่ายความเข้มแข็งเพื่อส่งเสริมมูลค่าทางเศรษฐกิจของชุมชน ประกอบด้วย ร้านค้า เป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างความเข้มแข็งเพื่อส่งเสริมมูลค่าทางเศรษฐกิจของชุมชน เพราะร้านค้านับมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนดอนหวาย วัดเป็นสื่อกลางในการประสานงานระหว่างชุมชน และเป็นจุดศูนย์รวมในการถ่ายทอดความรู้ เพื่อให้ชุมชนที่ได้รับองค์ความรู้สามารถนำความรู้นั้นไปใช้ในทางที่ถูกต้องได้ และภาครัฐโดยเฉพาะในการเข้ามาช่วยในการส่งเสริมการท่องเที่ยวและด้านสาธารณูปโภคต่างๆ เพื่อให้เกิดความสะดวกและเข้าถึงง่ายทางด้านการเดินทางและการท่องเที่ยว และ 3) การบูรณาการความเข้มแข็งเพื่อส่งเสริมมูลค่าทางเศรษฐกิจของชุมชน คือ การบูรณาการที่สอดคล้องกับบริบทของชุมชน มีการถ่ายทอดความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น การสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้เกิดความซื่อสัตย์ต่อลูกค้า และมีการกำหนดนโยบายที่เป็นกลาง

อภิปรายผล

งานวิจัยนี้พบว่า แนวทางการพัฒนาความเข้มแข็งเพื่อส่งเสริมมูลค่าทางเศรษฐกิจของชุมชนตลาดดอนหวาย จังหวัดนครปฐม มีการอภิปรายผล ดังนี้

1. กระบวนการเศรษฐกิจชุมชนตลาดดอนหวาย จังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.60 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการผลิต มีค่าเฉลี่ย 3.67 รองลงมาคือ ด้านการบริโภค มีค่าเฉลี่ย 3.62 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการขาย มีค่าเฉลี่ย 3.52 สอดคล้องกับ ณัฐนิชา สำอางกุล (2557) ศึกษาปัจจัยทางการตลาดที่มีความสำคัญต่อการเลือกซื้อเฟอร์นิเจอร์ของผู้บริโภคในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริโภคที่ซื้อและใช้เฟอร์นิเจอร์ที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามเพื่อวัดระดับการให้ความสำคัญในการตัดสินใจ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วน

ประสมการตลาดบริการที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อสูง คือ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ได้แก่คุณภาพของสินค้าจากร้าน ปัจจัยด้านราคา ได้แก่ราคาเหมาะสมกับคุณภาพ ปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ได้แก่ความสะดวกในการเดินทางมาร้านค้า และปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด ได้แก่การจัดรายการลดสินค้า

2. ปัจจัยที่ส่งเสริมมูลค่าทางเศรษฐกิจของชุมชนตลาดดอนหวาย จังหวัดนครปฐม ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.61 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ย 3.78 รองลงมา คือ ด้านการจัดจำหน่าย มีค่าเฉลี่ย 3.74 ด้านบุคคล มีค่าเฉลี่ย 3.73 ด้านลักษณะทางกายภาพ มีค่าเฉลี่ย 3.70 ด้านราคา มีค่าเฉลี่ย 3.62 ด้านกระบวนการ มีค่าเฉลี่ย 3.56 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการส่งเสริมการตลาด มีค่าเฉลี่ย 3.52 สอดคล้องกับ ไฉไล กองทอง, พรทิพย์ ผลเพิ่ม, พรนิภา ชัยวงศ์, และ มารุต แซ่เฒ่า (2559) ศึกษาเรื่อง การวิจัยเชิงปฏิบัติการ พัฒนาระบบตลาดชุมชนบนพื้นที่สูง กรณีศึกษาการพัฒนาารูปแบบตลาดชุมชน ผลการศึกษาพบว่า พื้นที่โครงการขยายผลโครงการหลวงที่มีการจำหน่าย ในตลาดผลิกระดับเริ่มต้น (ตลาดชุมชน) จำนวน 1 ชุมชน สามารถจำหน่ายผลผลิตได้ ร้อยละ 115.45 ของแผนการผลิตทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 9.95 เมื่อเทียบกับความต้องการตลาดของผู้บริโภค บ่งชี้ว่า ตลาดชุมชนในพื้นที่โครงการขยายผลโครงการหลวงดังกล่าวยังคงมีกำลังการซื้อสูง และมีความเป็นไปได้ในการพัฒนาเป็นตลาดหลักของชุมชน นอกเหนือจากการเพิ่มทักษะด้านการผลิต เกษตรกรควร เน้นใส่ใจความต้องการของผู้บริโภค โดยเฉพาะสินค้าพืชผักปลอดภัย และราคายุติธรรม

3. การพัฒนาความเข้มแข็งเพื่อส่งเสริมมูลค่าทางเศรษฐกิจของชุมชนตลาดดอนหวาย จังหวัดนครปฐม ในภาพรวม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.57 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ดานการพัฒนาพื้นฐานเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ย 3.59 รองลงมาคือ ดานการพัฒนากลุ่ม/องค์กรชุมชน มีค่าเฉลี่ย 3.58 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มีค่าเฉลี่ย 3.54 สอดคล้องกับ หทัยชนก คะตะสมบุรณ์ ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาศักยภาพของชุมชนเพื่อสร้างเศรษฐกิจฐานรากอย่างยั่งยืน: กรณีศึกษาตำบลเนินศาลา อำเภอโกรกพระ จังหวัดนครสวรรค์” พบว่า 1) การพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชนที่เหมาะสมกับชุมชน เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ใหม่ เพื่อเป็นการสร้างความมั่นคงของเศรษฐกิจฐานราก โดยนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ในครัวเรือน 2) การพัฒนาทักษะ

กระบวนการเรียนรู้ของสมาชิกในชุมชนให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน มีการกำหนดแนวทางการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นบนหลักการพึ่งพาตนเองบนฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3) คนในชุมชนมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงทุกด้านโดยเรียนรู้ได้ด้วยเชิงประจักษ์ในพฤติกรรมผ่านกิจกรรมการพัฒนาศักยภาพ การอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อการพัฒนาศักยภาพของชุมชนอย่างต่อเนื่อง 4) การเรียนรู้ร่วมกันในชุมชน การนำชุมชนไปเรียนรู้ร่วมกับชุมชนอื่น และชุมชนพื้นที่อื่นมาเรียนรู้ร่วมกันพร้อมกับการพัฒนานวัตกรรมชุมชนเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ตระหนักและเห็นคุณค่าของการเรียนรู้ที่ต่อเนื่องตลอดชีวิต การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง นำมาสู่การแบ่งปันทรัพยากรในการทำกิจกรรมเพื่อการพัฒนาองค์ความรู้ผ่านนวัตกรรมของชุมชนในลักษณะที่หลากหลายร่วมกัน

สรุป/ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาความเข้มแข็งเพื่อส่งเสริมมูลค่าทางเศรษฐกิจของชุมชนตลาดดอนหวาย จังหวัดนครปฐม ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะอยู่บางประการ ทั้งเป็นข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ ที่จะนำเอาผลการวิจัยนี้ไปเป็นข้อมูลในการตัดสินใจดำเนินการ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- 1.1 หน่วยงานภาครัฐควรส่งเสริม การสร้างเครือข่ายสนับสนุนการส่งเสริมมูลค่าทางเศรษฐกิจของชุมชนให้ได้มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน
- 1.2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมมูลค่าทางเศรษฐกิจของชุมชนอย่างต่อเนื่อง
- 1.3 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรร่วมกันวางนโยบายในการทำงานที่สอดคล้องกัน เพื่อให้เกิดการส่งเสริมมูลค่าทางเศรษฐกิจของชุมชนอย่างเป็นรูปธรรม

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

- 2.1 ควรมีการส่งเสริมการอบรม อบรมรณรงค์เพื่อส่งเสริมมูลค่าทางเศรษฐกิจของชุมชนอย่างต่อเนื่องเป็นรูปธรรม
- 2.2 สมาชิกชุมชนควรมีส่วนร่วม ในการพัฒนากิจกรรมความร่วมมือ เพื่อส่งเสริมมูลค่าทางเศรษฐกิจในชุมชน
- 2.3 ควรมีการพัฒนากิจกรรมให้มีความหลากหลายทั้งด้านการให้ความรู้ การมีส่วนร่วม ตลอดจนการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจชุมชนอย่างต่อเนื่อง

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรมีการวิจัยกลยุทธ์การตลาดของชุมชนตลาดดอนหวาย ในการดำเนินการบริหารจัดการตลาดดอนหวาย

3.2 ควรมีการวิจัยเพื่อการพัฒนาความสัมพันธ์ภายในชุมชนโดยการมีส่วนร่วมให้เข้าถึงทุกครัวเรือน ซึ่งจะทำให้การวิจัยมีประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้น

3.3 ควรมีการวิจัยเพื่อการพัฒนากระบวนการทำงานของชุมชน เพื่อเป็นการขับเคลื่อนการดำเนินงานการท่องเที่ยวตลาดน้ำดอนหวาย

เอกสารอ้างอิง

- จิราภรณ์ ใจเอื้อ. (2550). การสื่อสารการตลาดของธุรกิจชุมชนตลาดดอนหวาย จังหวัดนครปฐม. ใน วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ธุรกิจ. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ไฉไล กองทอง, พรทิพย์ ผลเพิ่ม, พรนิภา ชัยวงศ์ และมารุต แซ่เต๋. (2559). การวิจัยเชิงปฏิบัติการการพัฒนาระบบตลาดชุมชนบนพื้นที่สูง: กรณีศึกษาการพัฒนารูปแบบตลาดชุมชน. ใน รายงานการวิจัย. สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน).
- ณัฐนิชา สำอางกุล. (2557). การเปรียบเทียบปัจจัยทางการตลาดที่มีความสำคัญต่อการเลือกซื้อเฟอร์นิเจอร์ของผู้บริโภคในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา. การศึกษาปัญหาพิเศษ. ใน ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เทศบาลตำบลบางกระทีก. (2560). แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2558 – 2560). นครปฐม: เทศบาลตำบลบางกระทีก อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม.
- สุริยา ล่องแก้ว และกันตภณ หนูทองแก้ว. (2563). แนวทางการส่งเสริมศักยภาพการสร้างมูลค่าเพิ่มวิถีชุมชนตลาดริมน้ำคลองแดน ตำบลคลองแดน อำเภอรโนด จังหวัดสงขลา. วารสารมหาจุฬานาครทรรศน์, 7(4).
- เสรี พงศ์พิศ. (2548). ฐานคิดจากแผนแม่บทสู่วิสาหกิจชุมชน. กรุงเทพมหานคร: ภูมิปัญญาไท.
- หทัยชนก คะตะสมบุรณ์. (2563). การพัฒนาศักยภาพของชุมชนเพื่อสร้างเศรษฐกิจฐานรากอย่างยั่งยืน: กรณีศึกษาตำบลเนินศาลา อำเภอโกรกพระ จังหวัดนครสวรรค์. วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร. 8(2).